

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Okresní soud ve Svitavách**, se sídlem Dimitrovova 33, Svitavy, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 16. 9. 2014, čj. 52 A 74/2014-37, o námitce podjatosti soudce Filipa Dienstbiera vznesené žalobcem v řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 As 184/2014,

t a k t o :

Soudce Nejvyššího správního soudu Filip Dienstbier **není vyloučen** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 As 184/2014.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v nesprávném doručování písemností, resp. v používání určitého typu obálek v rámci probíhajících soudních řízení. Krajský soud shledal neodstranitelný nedostatek podmínek řízení a žalobu odmítl. Uvedl, že doručování soudních písemností patří do výkonu soudnictví, tedy do jurisdikční části soudní moci. Žalovaný, jakožto soud, nemohl v této situaci vystupovat jako správní orgán, a proto ani nemohl být v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem pasivně legitimován (§ 83 s. ř. s.).

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost.

[3] V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 12. 2014 žalobce včas v souladu s § 8 odst. 5 s. ř. s. uplatnil námitku podjatosti soudce Filipa Dienstbiera. Přitom namítal, že soudce Dienstbier „*byl dříve zaměstnancem Kanceláře Veřejného ochránce práv a zmařil podnět k ochraně před působením nezákonné metodiky MS o doručování poštou*“.

[4] Ke vznesené námitce soudce Dienstbier uvedl, že se necítí být podjatý, neboť nemá ani k projednávání věci, ani k osobě žalobce, či jiného účastníka řízení, žádný vztah. Dále uvedl, že nikdy nebyl zaměstnancem Kanceláře Veřejného ochránce práv, a tudíž se nemohl podílet na řešení údajného žalobcova podnětu.

[5] Námitka podjatosti byla v souladu s rozvrhem práce přidělena k rozhodnutí desátému senátu Nejvyššího správního soudu.

[6] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[7] Po zhodnocení námitky podjatosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky k vyloučení soudce dle § 8 odst. 1 s. ř. s. nejsou dány. Žalobce neuvedl, zda se domnívá, že soudce Dienstbier má poměr k věci nebo k účastníkům. Pouze nastínil, že se Filip Dienstbier podílel na rozhodování o jeho podnětu podaném Kanceláři Veřejného ochránce práv, jež se týkal věcně podobné problematiky, jako je nyní řešený případ. Žalobce však neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, pro něž by soudce Filip Dienstbier měl či mohl být vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci žalobce.

[8] Z § 8 odst. 1 s. ř. s. sice plyne, že jedním z důvodů pro vyloučení soudců je skutečnost, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu, musí ovšem jít o *totožnou* věc. To znamená, že tutéž věc nemůže stejná osoba projednávat a rozhodovat u správního orgánu a poté jako soudce. Žalobce však ve svém tvrzení zůstal nekonkrétní, zejména netvrdil, že ve věci řešené Veřejným ochráncem práv šlo o tutéž věc, která je nyní řešena v řízení o kasační stížnosti. Navíc nutno zdůraznit, že ačkoliv se žalobce domnívá, že soudce Dienstbier byl dřív zaměstnán v Kanceláři Veřejného ochránce práv, dotčený soudce naopak uvedl, že nikdy zaměstnancem Kanceláře Veřejného ochránce práv nebyl.

[9] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že námitka podjatosti není důvodná. O podjatosti soudce nesvědčí ani žádná jiná skutečnost obsažená ve spise.

[10] Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že soudce Nejvyššího správního soudu Filip Dienstbier není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u zdejšího soudu pod spisovou značkou 1 As 184/2014.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. února 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu